

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1236/2022
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Саша Јаношевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Милошевић, адвокат ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1477/21 од 28.09.2021. године, у седници одржаној 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1477/21 од 28.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1477/21 од 28.09.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави П 367/20 од 22.03.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да је тужиља по основу одржаја власник реалног дела 396/1280 од к.п. бр. .. воћњак 2. друге класе укупне површине 12,80 ари уписане у ЛН бр. .. КО ..., а који део је означен детаљним тачкама са координатама ближе наведеним у овом ставу изреке првостепене пресуде, што је тужена дужна признати тужиљи и дозволити јој укњижбу овог права код РГЗ Службе за катастар непокретности у Петровцу на Млави без накнаде дозволе, присуства или сагласности. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова поступка плати 187.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1477/21 од 28.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законом прописаних разлога, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужене на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је закључио да у овој врсти спора не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити је потребно ново тумачење права. Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је одлучено о захтеву тужиље и утврђено да је тужила по основу одржаја власник реалног дела предметне парцеле применом члана 28. став 2. Закона о основама својинскоправних односа, код утврђеног да је тужила 10 година била у савесној и законитој државини реалног дела предметне парцеле по основу писменог и овереног уговора о поклону, и анекса уговора о поклону, које право својине је и уписала код Службе за катастар непокретности у Петровцу на Млави. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени законски услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, за изузетну дозвољеност ревизије. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на савесност тужиље заправо оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, а што није разлог за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Са напред наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 01.08.2017. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела

правноснажне одлуке не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлучујући о захтеву тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, Врховни суд је овај захтев одбио, јер је утврдио да ти трошкови нису били потребни ради вођења ове парнице и одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић